

ह्रित्वा शिखां करे कृत्वा घृतमध्ये नियोजयेत् ॥
ब्रह्मपुत्रि शिखे त्वं हि बाणोरुपा सनातनी ।
दीयते पावके स्थानं गच्छ देवि नमोऽस्तु ते ॥
कांमं मायां कूर्चमन्त्रं वज्रजायासुदीरयेत् ।
शिखामाश्रित्य पितरो देवो देवर्षयस्तथा ।
सर्वाश्चायमकर्माणि निवसन्ति शिखोपरि ॥
ततः सन्तर्ष्य ताः सर्वाः देवर्षिपितृदेवताः ।
शिखासूत्रपरित्यागात् देवो ब्रह्ममयो भवेत् ॥
यज्ञसूत्रशिखात्यागात् सत्रासः स्याद्विजन्मानम् ॥
शूद्राणांमितरपश्च शिखां हुलैव संस्क्रिया ॥
ततो मुक्तशिखासूत्रः प्रथमेदण्डवद्गुरुम् ।
गुरुस्त्याप्य तं शिखं दक्षकण्ठं वदेदिमम् ॥
तत्त्वमसि महाप्राज्ञ हंसः सोऽहं विभावय ।
निर्ममो निरहङ्कारः स्वभावेन सुखं चर ॥
ततो घटश्च वज्रश्च विद्वज्य ब्रह्मतत्त्ववित् ।
आत्मस्वरूपं तं मत्वा प्रथमेच्छिरसा गुरुम् ॥
नमस्तुभ्यं नमो मह्यं तुभ्यं मह्यं नमो नमः ।
त्वमेव त्वदहमेव विश्वरूपं नमोऽस्तु ते ॥
ब्रह्ममन्त्रोपासकानां तत्त्वज्ञानां जितात्मनाम् ।
स्वमन्त्रेण शिखाच्छेदात् सत्रासप्रहणं भवेत् ॥
ब्रह्मज्ञानविशुद्धानां किं यज्ञैः श्राद्धपूजनैः ।
स्वच्छाचारपरायान्तु प्रत्यवायो न विद्यते ॥
ततो निहृन्दरूपोऽसौ निष्कामः स्थिरमानसः ।
निर्ममो विहरेत् शिष्यः साक्षाद्ब्रह्ममयो भुवि ॥
मुक्तो विधिनिषेधाभ्यां निर्योगक्षेम आत्मवित् ।
सुखदुःखसमो धीरो जितात्मा विगतस्युहः ॥
स्थिरात्मा प्राप्तदुःखोऽपि सुखे प्राप्तेऽपि निष्पुहः ।
सदानन्दः शुचिः शान्तो निरपेक्षो निराकुलः ॥
नोहेजकः स्वास्त्रीवानां सदा प्राणिहिते रतः ।
विगतमर्षभौर्दांतो निःसङ्गो निरुद्यमः ॥
शोकहंषविमुक्तः स्याच्छेचो मिते समो भवेत् ।
शीतवातातपसहः समो मानापमानयोः ॥
समः शुभाशुभे तुष्टो यदृच्छालाभवस्तुना ।
निस्त्रैगुण्यो निर्विकल्पो निर्लोभः स्वास्वसञ्चयी ॥
यथासत्यनुपाश्रित्य मृषा विश्वं प्रतिष्ठते ।
आत्माश्रितस्तथा देहो जानन्नैवं सुखी भवेत् ॥
इन्द्रियाण्येव कुर्वन्ति स्वं स्वं कर्म पृथक् पृथक् ॥
आत्मा साक्षी विनिर्लिप्तो ज्ञात्वैवं मोक्षभाग-
भवेत् ॥
धातुप्रतिग्रहं निन्दाममृतं क्रीडनं स्त्रिया ।
रैतस्त्वगमस्याश्च सत्रासी परिवर्जयेत् ॥
सर्वत्र समदृष्टिः स्यात् कीटे देवे तथा नरे ।
सर्वं ब्रह्मेति जानीयात् परिव्राट् सर्वं कर्मसु ॥
विप्राश्च श्वपचाश्च वा यस्मात्तस्मात् समागतम् ॥
देशं कालं तथा चाक्षमश्रौयादविचारयन् ।
अध्यात्मशास्त्राध्ययनैः सदा तत्त्वविचारणैः ॥
अवधूतो नयेत् कालं स्वच्छाचारपरायणः ।
सत्रासिनां मृतं कार्यं दाहयेन्न कदाचन ॥
संपूज्य गन्धपुष्पाद्यैर्निखनेहापसु मज्जयेत् ।
अप्राप्तयोगमर्त्यानां सदा कामाभिलाषिणाम् ॥
प्रभावाज्जायते देवि प्रतप्तिः कर्मसंकुले ।
अत्रापि ते सानुरक्ता ध्यानाच्चाजपसाधने ॥

श्रेयस्तदेव जानन्तस्तत्रैव दृढनिश्चयाः ।
अतः कर्मविधानानि प्रोक्तानि चित्तशुद्धये ॥
नामरूपं बहुविधं तदर्थं कल्पितं मया ।
ब्रह्मज्ञानं विना देवि कर्मसंन्यसनं विना ॥
कुर्वन् कल्पगतं कर्म न भवेत्सुक्तिभाजनः ।
कुलावधूतस्तत्त्वज्ञो जीवन्मुक्तो नराकृतिः ॥
साक्षात्पारायणं मत्वा गृहस्थस्तं प्रपूजयेत् ।
यतेर्दृशंनमात्रेण विमुक्तः सर्वपातकात् ।
तीर्थव्रततपोदानसर्वयज्ञफलं लभेत् ॥
इत्यवधूताश्रमः । इति महानिर्व्याणतन्त्रे अष्ट-
भोक्तासः ॥
सप, संख्ये (भा०-पर०-सक०-सेट् ।) असौस-
पत् । इति दुर्गादासः ॥ कविकल्पद्रुमे सूत्र-
न्यादिरयम् ॥
सपत्नाकरणं, स्त्री, (सपत्न + क्त + ल्युट् ।) सपत्न-
नियन्तादित्यथने । ५।४।६१ । इति डा. च् ।
अत्यन्तपीडनम् । इति हज्जायुधः ॥
सपत्नाकृतः, पुं, (सपत्न + क्त + क्तः । डा. च् ।)
चतसृगादिः । अत्यन्तपीडिते, त्रि । इति
केचित् ॥
सपत्नाकृतिः, स्त्री, (सपत्न + क्त + क्तिन् । डा. च् ।)
अत्यन्तपीडनम् । तत्पर्यायः । निष्पत्नाकृतिः
२ । इति हेमचन्द्रः ॥
सपत्नः, पुं, (सह पतति एकार्थे इति । पत + नः ।
सहस्य सः ।) शत्रुः । इत्यमरः ॥ (यथा,
महाभारते । १ । १४५ । ५ ।
“संरक्ष तात मन्त्रश्च सपत्नांश्च ममीदर ।
निपुणेनाभ्युपायेन यद्ब्रवीमि तथा कुरु ॥”)
सपत्नारिः, पुं, (सपत्नस्य शत्रोररिर्वि दुर्गप्रभवा-
त्वात् ।) वंशविशेषः । वेयुड् वांश् इति भाषा ।
यथा,—
“ब्रह्मयष्टिः सपत्नारिर्बहुसन्ततिराशुपः ।”
इति शब्दचन्द्रिका ॥
सपत्नी, स्त्री, (समानः एकः पतिर्यस्याः । “नित्यं
सपत्न्यादिषु ।” ४ । १ । ३५ । इति डीप ।
पत्युर्नकारादेशः समानस्य सभावोऽपि निपा-
त्यते ।) समानपतिका । सतीन इति भाषा ॥
(यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ४६२ ।
“या नोयते सपत्ना प्रविश्य या वर्जिता
भुजङ्गेन ।
यमुनाया इव तस्याः सखि मलिनं जीवनं मन्वे ॥
यथा च । दौहित्राभावे सपत्नीपुत्रः । तस्य
पुत्रत्वस्मरणात् । यथा मनुः ।
“सर्वासामेकपत्नीनामेका चेत् पुत्रिणी भवेत् ।
सर्वास्तास्तेन पुत्रेण प्राह पुत्रवतौ श्रुतुः ॥”
एकपत्नीनामिति एकः पतिर्यसामिति ।
अत्र सपत्नीपुत्रस्य पुत्रत्वातिदेशात् तत्सर्वे-
ऽपि स्त्रीणां सपिण्डनं मेथिलैरुक्तम् । तत्र ।
“पुत्रेणैव तु कर्तव्यं सपिण्डीकरणं स्त्रियाः ।
पुरुषस्य पुनस्त्वन्व्यं भ्रातृपुत्रादयोऽपि ये ॥”
इति लघुहारीतवचने एवकारिणातिदिष्टपुत्र-
निषधात् । इति शब्दितचम् ॥

सपदि, अ. (संपद्यते इति । पद गती + इन् ।) पृषी-
दरादित्वात् मलोपः ।) द्रुतम् । तत्त्वचणः ।
इत्यमरः ॥ (यथा, कुमारः । ३ । ७६ ।
“सपदि मुकुलिताक्षी रुद्रसंरम्भभ्रीत्या
दुहितरमनुकम्पामद्विरादाय दोर्भ्याम् ।
सुरगज इव विभ्रत् पद्मिनीं दन्तसन्नां
प्रतिपद्यतिरासीत् वेगदीर्घाकृताङ्गः ॥”)
सपर्या, स्त्री, (सपर पूजायाम् + “कण्ठादिभ्यो
यक् ।” ३।१।२७ इति यक् । “अ प्रत्ययात् ।”
३ । ३ । १०२ । इति अः । ततश्चाप् ।) पूजा ।
इत्यमरः ॥ (यथा, माघे । १ । १४ ।
“तमर्ष्यमर्ष्यादिकथादिपुरुषः
सपर्याया सांधु स पर्यपुपुजत् ॥”)
सपादः, नि. पादेन सह वर्तमानः । स तु चरन्-
युक्तश्चतुर्थभागसहितश्च । यथा,—
“सपादपलमानेन वेला त्रु व्यति निश्चितम् ।”
इति सत्कल्पमुक्तावली ॥
सपादपीठं, त्रि. (सपादं पादसहितं पीठं यत्र ।)
पादपीठयुक्तसिंहासनादि । यथा,—
“आदिच्छदादौ भक्तशानुकल्पं
सिंहासनं तस्य सपादपीठम् ।
सन्तप्तचामीकरवल्लुगुवज्जं
विभागविन्यस्तमहार्चरत्नम् ॥”
इति भट्टी ३ सर्गः ॥
सपिण्डः, पुं, (समानः पिण्डो मूलपुरुषो निवापो
वा यस्य । समानस्य सः ।) सप्तपुरुषान्त-
र्गतज्ञातिः । तत्पर्यायः । सनाभिः २ । इत्य-
मरः ॥ स च अशौचविवाहदायभेदात् त्रिविधः ।
तत्राशौचसपिण्डस्य लक्षणं यथा । सहपुरु-
षान्तर्गतत्वे सति गोत्रे क्वे सति दाहत्वभोक्तृ-
त्वान्यतरसम्बन्धेन पिण्डलेपान्यतरवत्त्वम् । दत्त-
कन्यानान्तु भर्तृसापिण्डेन सापिण्डाम् । अद-
त्तानां पितृवधित्रिपुरुषसापिण्डम् । विवाह-
सपिण्डास्तु । पितृपितृवत्सपिण्ड्या सप्तमपुरुषा-
वधयः मातामहमाहवत्सपिण्ड्या पञ्चमपु-
रुषावधयश्च । यथा,—
“पञ्चमात् सप्तमादूर्ध्वं माहृतः पितृत्त. क्रमात् ।
सपिण्डता निवर्तते सर्वं वर्णेष्वयं विधिः ॥”
इत्युहाहृतत्वघृतनारदवचनम् ॥
दायसपिण्डास्तु । त्रिपुरुषावधयः । ते च पितृ-
पितामहप्रपितामहाः तेषां पुत्रपौत्रप्रपौत्र-
दौहित्राः । मातामहप्रमातामहद्वहप्रमाता-
महाः । तत्पुत्रपौत्रप्रपौत्राश्च । इति दाय-
भागः ॥ * ॥ अथ सपिण्डादिविचारः । मन्त्र-
पुराणम् ।
“सिपभाजश्चतुर्थाद्याः पित्राद्याः पिण्डभागिनः
पिण्डदः सप्तमस्तेषां सापिण्डां सामपौरुषम् ॥”
नन्वेवं भ्रात्रादिभिः सह पिण्डतन्त्रपमोक्तत्वा-
सम्भवात् कथं सपिण्डत्वमिति चेदुच्यते । तेषा-
मपि पिण्डलेपयोः सम्बन्धोऽस्ति । तथा च
बीधायनः । प्रपितामहः पितामहः पितः स्वयं
सौदर्यभ्रातरः । स्वर्थायाः पुत्रः पौत्रः प्रपौत्रो